

Posudek vedoucí bakalářské práce

Bakalářská práce studenta učitelského oboru Lukáše Barče s názvem „*První světová válka ve světle korespondence Antonína Brzáka z Bobnic (Kritická edice pramene)*“ si kladla za cíl, jak je z názvu zřejmé, vytvořit kritickou edici dochovaného souboru korespondence Antonína Brzáka, studenta zemědělské školy, který byl v mladém věku odveden do války, při výkonu služby v josefínském lazaretu se nakazil a na následky nemoci zemřel. Soubor dopisů a pohlednic tak zachycuje nejen jeho školní léta, ale též několik měsíců výkonu vojenské služby. Práce čítá i s obrazovou přílohou 90 stran. Citační normu si student osvojil, jazyková a stylistická úroveň je dobrá, ale nelze si nepovšimnout, že zvláště v pasážích analyzujících obsah korespondence stylistická úroveň kolísá.

Bakalářská práce je rozčleněna do tří kapitol. V první se autor věnuje Bobnicím, obci na Nymbursku, odkud Antonín pocházel. Zemědělský ráz krajiny a zaměření Brzákova rodu určilo Antonínovo směřování k zemědělské profesi. Autor sleduje zvláště na základě studia jedné z bobnických kronik dějiny obce před válkou i během ní, kdy se pokouší vytvořit si kontext pro pochopení obsahu korespondence. Pro pochopení rozdílů mezi obyvatelstvem žijícím v zázemí a na frontě zařadil kapitolu 1.3, kterou by bylo bývalo třeba lépe promyslet a logičtěji začlenit do textu. Ve druhé kapitole se student již soustředí na životní osudy Antonína Brzáka, jednoho ze svých příbuzných. Sleduje jeho dětství, školní léta i dospívání. První dopisy jsou dochovány z pobytu v roudnické škole, a proto autor zařazuje i jejich interpretaci, neboť nejednou v nich nacházíme Antonínovy obavy z odvodu na frontu. Přichází odvod a působení v Josefově včetně Antonínova onemocnění a závěru života. I toto období mapuje dochovaná korespondence a student se pokouší, inspirován zejména publikací *Tváře války* od Josefa Šrámka a Vojtěcha Kesslera, dopisy tematicky interpretovat. Byť se některé studentovy závěry opakují, je možno konstatovat, že se mu daří základní tematické okruhy postihnout. Třetí kapitolu tvoří samotný přepis dochované korespondence (celkem 43 dopisů či pohlednic z let 1913–1916), kdy se student s využitím současných transkripčních pravidel rozhodl zachovat jazykovou i stylistickou úroveň Antonínových textů a nijak je neupravovat. Texty totiž obsahují řadu pravopisných i stylistických pochybení a vypovídají mnohé o Antonínovi samotném. Textové jednotky jsou číslovány, opatřeny registrem a

věcnými poznámkami. Oceňuji, že text doplňuje místní a jmenný rejstřík (s. 80–84). V závěru student shrnul výsledky svého výzkumu, připojil poté soupis pramenů (bohužel je výzkum založen téměř výlučně jen na studiu korespondence) a literatury a obrazovou přílohu (obrázky však vkládá funkčně i do textu).

Předkládanou bakalářskou práci, která v mezích studentových znalostí a dovedností naplnila cíl, který si kladl, doporučuji k obhajobě.

V Hradci Králové 21. srpna 2024

doc. PhDr. Jana Vojtíšková, Ph.D.